

„ОТВОРЕНИ ДАН” РЕЧНЕ ФЛОТИЛЕ ПРИВУКАО ХИЉАДЕ ПОСЕТИЛАЦА

Народ јездио по Дунаву у десантним чамцима

Речна флотила јуче је угостила све знатижељнике, њих неколико хиљада, по речима капетана Драгана Спасојевића, и у оквиру касарне „Александар Берић”, али и на Дунаву, показала чиме располаже од технике и како изгледа бити морнар на реци. На уласку у касарну, популарну „Морнарицу”, јуче су љубазни војници дочекивали посетиоце, међу којима је било мноштво деце из вртића „Радосног детињства”, основаца из новосадских школа, али и ученика 39. и 40. класе Војне гимназије.

Родитељи с децом, деке и баке с унуцима и унукама, учинили су да зелени круг, заправо парк, касарне оживи у граји и шаренилу. Најмлађима се изузетно допала статуа морнара, где су се одржавала групна фотографисања, док су многи искористили прилику и провозали се речним миноловцима и јуришно-десантним чамцима, који су у турама од око двадесетак минута развозили посетиоце.

Они старији су се с Речном флотилом упознали прво кроз спомен-собу у којој су изложене фотографије, макете и експонати из историје ове јединице, али и историје речног ратног бродарства на овим просторима. Макетари су приказивали своје макете авиона, тенкова и подморница и исцрпно објашњавали бројним заинтересованим појединцима својих руку дела.

Нешто ниже од спомен-собе, пролазило се поред понтонског моста „упакованог” на камион и разних врста чамаца, да би на самом напиту била два штанда с пешадијским наоружањем, као и с подводним минама. Једна од њих, велики метални цилиндар са 725 кила експлозива, посебно је деловала импресивно, поготово узимајући у обзир податак да између једне и друге не сме да буде мање од 100 метара. О количинама рибе које би ова мина, која се активира акустично и магнетно, изнела на површину, нисмо смели ни да питамо.

На доковима, пак, привезани су били речни миноловци и јуришни десантни чамци, који су, сем својом брзином, изненадили многе чињеницом да су направљени углавном од фибергласа. Некако смо успели да закључимо да осим мале тежине, овакав материјал тешко може да разбуди оно цилиндрично чудовиште из претходног пасуса. Било је на доковима и ронилаца, с руским подводним аутоматским пушкама калибра 5,6 милиметара, домета 40 метара, које, уместо класичних зрна, испуштају стрелице од неколико

Фото: С. Шушњев

Речни вукови у мирољубивој мисији

*Било је на доковима и ронилаца
с руским подводним аутоматским
пушкама калибра 5,6
милиметара, домета 40 метара,
које, уместо класичних зрна,
испуштају стрелице од неколико
центиметара*

центиметара. Руска пушка, а руски и пиштољ, којем у четири цеви иде исто толико специјалних метака за подводне окршаје. Ту су биле и хипербаричне коморе за рониоце, поринути понтони, који су некад, можда чинили чувену скелу којом су Новосађани прелазили Дунав у току и након НАТО бомбардовања

- „Отворени дан” наша јединица одржава пету годину заредом, а посета је заиста изван сваких очекивања. Веома смо задовољни како нашим најдражим, најмлађим посетиоцима, који су нам улепшали данашњи дан и украсили наше бродове на вођама које смо организовали за њих, тако и осталим посетиоцима који су, надам

се, понели лепе утиске с данашње манифестације - рекао је капетан Драган Спасојевић.

Миломир Миланков извео је синове Николу и Луку на Дунав, да погледају, како каже, оно што су ретко имали прилике да виде.

- Позвао нас је наш пријатељ, иначе официр Речне флотиле, па смо дошли. Клинцима је занимљиво, па се, ето, Николи (7) свиђа штанд с пушкама, док Лука (4) каже да му је најлепше било „тамо где се покреће брод” - каже Миланков.

И петочлана породица Марије Свалина Вуковић изашла је на топли дунавски ветар да се провоза десантним јуришним чамцем, а ћеркице од пет месеци, две и четири године, нису скидале поглед с Дунава и незаинтересовано су искусиле нагле окрете и последично понирање и успињање брода.

- Њима се овде допада све. Први пут смо дошли, након што смо видели рекламу за овај догађај. Дивно је овде, јер се ово не може видети сваки дан. Бар ми жене то нисмо могле. Деца су баш хтела да се возе бродом, и док се не чују, значи да им је лепо - кроз осмех закључује Марија Свалина Вуковић.

С. Крстић